

Er det fru Inger Støjberg, der bare ikke helt har fanget regeringens politik og er lidt mere optaget af at kalde det følelsesmæssigt pjat, eller er der i virkeligheden tale om, at miljøministerens initiativ ikke er udtryk for nogen ærlige intentioner, men bare er et forsøg på at vinde tid ved at nedsætte en arbejdsgruppe sammen med vandværkerne? Det må være det ubesvarede spørgsmål, der står tilbage efter de to meget modstridende meldinger fra Venstres ordfører og miljøministeren fra Venstre.

Senere i samme måned fik vi måske noget af forklaringen på Venstres uvilje mod at gøre noget ved problemet med forureningen af vores drikkevand med pesticider, for den 13. februar sagde miljøministeren til Politiken, at det er et vigtigt spørgsmål, og vi skal arbejde koncentreret med at sikre rent og urensset vand, og han oplyste så, at han til april i år ville komme med en pesticidhandlingsplan, som skulle få landmændene til at skære ned på forbruget af pesticider. Den er ikke kommet endnu, men jeg tror, der i dag blev nævnt, at den skulle komme i juni, og så kan vi jo håbe, at den tidsfrist holder.

Men så tilføjer miljøministeren, og det synes jeg på linje med hr. Keld Albrechtsen er ganske opsigtsvækkende og meget bekymrende: Men samtidig skal der tages hensyn til landmændene. Får de en ringere høst som følge af pesticidbegrænsningen, så skal de have økonomisk kompensation.

Det bliver jo så ganske dyrt at stoppe forureningen med pesticider, hvis dét virkelig står til troende. Her taler vi ikke engang om specifikke, lokale indgreb, men om generelle begrænsninger i brugen af pesticider, og alligevel nævner ministeren kompensationen.

Tænk, hvis Proms skulle have haft kompensation for at stoppe forureningen af Bøgestrømmen. Tænk, hvis princippet om, at forurenere betales for at holde op med at forurene, blev udbredt, også til industrien og andre områder. Det ville jo være prohibitivt for enhver form for miljøregulering. Det ville stoppe enhver miljøregulering, for hver gang de grønne organisationer eller venstrefløjens grønne mindretal henvendte sig og sagde: Her har vi et massivt forureningsproblem – ja, så skulle regeringen sige: Ja, det kan vi godt se, men vi har ikke penge til miljøet, og I har ikke anvist finansiering, og det bliver alt for dyrt, så det kan ikke lade sig gøre. Så skulle man leve med forureningen, og det er sådan set også det, der er lagt op til med den linje, der indtil nu er lagt fra regeringens side.

Kl. 17.45

Om Enhedslistens tre forslag skal jeg sige: Ja, vi ønsker beskyttelseszoner. Vi er positive, og vi vil gerne undersøge, om 300 m er det rigtige, eller om det laves mere fleksibelt. Det tror jeg vi kan enes om, men det, der bliver problemet, bliver formentlig at finde et flertal.

Glyphosat burde have været ude for længe siden. Det bliver fundet stadig hyppigere, og nu skal vi vente 2 uger eller 2 måneder, eller hvor længe det nu varer, inden Miljøstyrelsens afrapportering sker. På nuværende tidspunkt har jeg svært ved at forestille mig, hvordan miljøministeren vil smygge sig uden om et forbud, men det bliver spændende at se, hvad der sker. Vi støtter en udfasning af det, og det samme gælder terbuthylazin, der har samme nedbrydningsprodukter som atrazin, der er forbudt. Netop fordi de nedbrydningsprodukter er nogle af de metaboliter og giftstoffer, der findes hyppigst i grundvandet – 14-26 pct. af de analyserede drikkevandsboringer rummer disse nedbrydningsprodukter – burde de stoffer selvfølgelig forbydes, så vi støtter forslaget.

Så er der endelig forbuddet mod pesticider, som vurderes at kunne findes i grundvandet. Det vil jo ganske rigtigt føre til et principielt forbud mod pesticider, i hvert fald på sigt, og det er vi sådan set tilhængere af. Vi går ind for en udfasning af pesticider, hvor der etableres en receptordning, hvor man kun kan bruge pesticider i ganske specifikke tilfælde og efter særlig tilladelse.

Alt i alt: Vi er meget positive over for de tre forslag, og hvis det skulle komme i nærheden af, at noget af det kunne gennemføres, er jeg sikker på, at vi kan finde fælles formuleringer, så det i givet fald kan lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Inger Støjberg (V):

Jeg synes, det er en meget spændende indgangsvinkel, hr. Jørn Jespersen har til denne 300-meter-beskyttelseszone, men sandheden er jo den, at det på ingen måde er videnskabeligt bevist, at en 300-meter-beskyttelseszone vil virke. Hvorfra ved hr. Jørn Jespersen, at det ikke er 100 m eller 500 m, der vil beskytte drikkevandet? Hvorfra ved hr. Jørn Jespersen, at det netop er 300 m?

(Kort bemærkning).

Nina Berrig (KF):

Jeg er nødt til at rette en misforståelse hos hr. Keld Albrechtsen. Jeg har ikke på noget tids-